

Sygn. akt III Ca 2105/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Magdalena Balion - Hajduk

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SO Roman Troll

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2016 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko Gminie G.

o ustalenie

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 7 października 2015 r., sygn. akt I C 821/15

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Roman Troll SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 2105/15

UZASADNIENIE

Powód A. K. żądał ustalenia, że wstąpił w stosunek najmu lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...) oraz zasądzenia od pozwanej Gminy G. zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając powództwo twierdził, że stale zamieszkiwał w spornym lokalu do chwili śmierci najemcy, jego matki D. P..

Pozwana Gmina G. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie

na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Zaprzeczyła żeby powód zamieszkiwał w spornym lokalu w chwili śmierci jego matki D. P..

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 7 10 2015r. uwzględnił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 691 k.c. Dokonał oceny prawnej poczynionych ustaleń, po czym w konkluzji stwierdził ,

że powód wykazał, że zrealizował przesłani z art. 691 § 2 k.c. w postaci stałego zamieszkiwania z najemczynią do chwili jej śmierci i uznał powództwo za uzasadnione.

O kosztach procesu orzekł stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana Gmina G.**, która wносиła o jego zmianę przez oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe i materialne cywilne a to regulacje art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 691 § 1 i 2 k.c. i art. 5 k.c. w sposób wskazany w apelacji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powoda a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę i skonstruował prawidłową podstawę faktyczną orzeczenia.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia

w znacznej części nie były kwestionowane w apelacji, dotyczą w części okoliczności bezspornych pomiędzy stronami, a w pozostałym zakresie mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia źródłach dowodowych.

Kwestionowane w apelacji ustalenie dotyczące zamieszkiwania przez powoda w spornym lokalu w chwili śmierci jego matki D. P. ma oparcie

w jednoznacznych zeznaniach osób postronnych i co za tym idzie wiarygodnych, świadków: **K. S.**, który zeznał że „Powód w czasie śmierci matki zamieszkiwał z nią w wymienionym lokalu (k- 68 akt), **K. G.**, która zeznała, że „Matka powoda zmarła 08 marca tego roku, powód przed jej śmiercią zamieszkiwała z nią w mieszkaniu przy ulicy (...)” (k- 68 akt) oraz świadka **J. K.**, który zeznał, że „Matka powoda zmarła(...)”,

w tym okresie do czasu śmierci matki powód praktycznie cały czas mieszkała przy (...) /14” (k-69).

Ponadto pośrednio ich zeznania potwierdził w przywołanych w apelacji świadek **Z. Ł.**, który co prawda zeznał - na co słusznie zwraca uwagę skarżąca - że „nie wie gdzie powód przed śmiercią matki stałe zamieszkiwał”,

ale równocześnie z jego zeznań wynika, że „widywał powoda na klatce schodowej o różnych porach i widywał go na początku roku i w ubiegłym” (k -76 akt).

Wiarygodności tych zeznań nie podważają informacje zawarte we wskazanych w apelacji dokumentach, w tym w szczególności we wskazanym

w apelacji oświadczeniu jego najemcy D. P., gdyż oświadczenie to zostało sporządzone w dniu 17 03 2008r. i co za tym idzie dotyczy ono okresu około 7 lat przed jej śmiercią, kiedy powód mieszkał ze swoją nową partnerką życiową w innym lokalu.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął ze własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest również prawidłowa i Sąd odwoławczy podziela oraz przyjmuje za własną (orz. SN z dn. 26 04 1935r. OSN(C), 1935/12/496).

W sprawie bezspornym jest, iż powód jako syn najemcy spornego lokalu należy do kręgu osób wstępujących z mocy regulacji art. 691 § 1 k.c. w stosunek najmu.

Z poczynionych ustaleń wynika, iż mieszkał on wspólnie z matką w tym lokalu w chwili jej śmierci i tym samym – jak trafnie ocenił Sąd Rejonowy – zrealizowane zostały przewidziane w art. 691 § 2 k.c. dodatkowe przesłanki wstąpienia przez niego w stosunek najmu.

Wstąpienie w stosunek najmu następuje z mocy prawa (przywołanych powyżej regulacji prawnych), a wydany w sprawie wyrok ma charakter stricte ustalający, wobec czego w sprawie co do zasady nie może mieć zastosowania regulacja art. 5 k.c.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu i apelacja powoda jest bezzasadna w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. co z mocy tej regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanej jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c. i § 13 ust. 1 pkt 1 i § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348, z późniejszymi zmianami) biorąc pod uwagę,

iż pozwana uległa w całości w postępowaniu odwoławczym i powinna zwrócić powodowi poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty zastępstwa

przez fachowego pełnomocnika

SSO Roman Troll SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Leszek Dąbek